

2400 Rbd. til Assistancessum. Jeg troer saaledes ikke, at der fra min Side vil være noget Væsentligt at erindre mod Forslaget, da det er en Selvfølge, at man ikke vil tvinge Regjeringen til at besætte en Post, hvis man skulde antage, at det ikke var hensigtsmæssigt at besætte den; men jeg skjønner paa den anden Side ikke rettere, end at det i finantsiel Henseende vilde medføre en forøget Udgift, dersom Forslaget blev vedtaget. Hvad iøvrigt den ærede Forslagsstilleres Bemærkninger angaaer, skal jeg have den Ære at erindre Følgende: den ærede Forslagsstiller gaaer ud fra, at ethvert af Ministerierne skulde have sin Archivbestyrer, men derved kommer man i Strid med Forholdets historiske Udvikling. Saaledes som Justitsministeriets Archiv fortiden er, indbefatter det, som det vil være den ærede Taler bekendt, den allerførste Deel af Kirke- og Underviisningsministeriets Archiv; Alt lige indtil Aaret 1800 har det optaget i sig; det har dernæst fra ældre Tid optaget i sig Archivet for det ene Departement for Indenrigsministeriet; der er altsaa i Virkeligheden sammensmeltet i det gamle Cancellies Archiv en stor Deel af det Archiv, som henhører saavel under Kultusministeriet som under Indenrigsministeriet. En Udsøndring deraf vilde være umulig, da det ikke lader sig gjøre at udskille enkelte Bestanddele af Archivet, naar de ere smeltede sammen med de øvrige af dets Bestanddele; det er ialtfald forbundet med overordentlig store Vanskeligheder, og det vilde medføre et betydeligt Arbejde, ikke at tale om, at man saa maatte være betænkt paa særskilte Localer o. s. f. Lovudkastets Tanke, som det her er stillet, er den, at der for de tre Ministerier skulde være et Hovedarchiv, hvorimod man ved Siden deraf i Contoirerne, forsaavidt Pladsen tillod det, skulde have et mindre Haandarchiv for de løbende Sager; naar man ikke længere havde Plads til dem, skulde de gaae over til Fællesarchivet, og denne Tanke forekommer mig i og for sig at være rigtig. Naar der blaidt de stillede Endringsforslag er et, som gaaer ud paa, at den nuværende Fuldmægtig eller Registratør i Justitsministeriets Archiv skulde have en særlig Løn, da maa jeg erklære, at der ikke er den fjerneste Grund

til at tilstaae denne særlige Forøgelse i Gage; den kongelige Resolution, som man vil paabe- raabe sig, hjemler ikke nogen som helst særlig Ud- gang til et saadant Tillæg. Det var i Aaret 1847, at den Sag kom under Overveielse; tid- ligere begyndte nemlig de unge Mennesker de- res Løbbane inde i Archivet, og saa passerede de derfra over i de andre Contoirer. Nu fandt man — det fremgaaer af Forestillingen — at dette ikke var hensigtsmæssigt; for det Første trængte Archivet netop til faste Arbeidere, til Folk, der vare nøie bekendte med det, og det opnaaedes ikke paa den Maade. Dernæst an- saa man det heller ikke fornødent just at have juridiske Candidater med bedste Charakter i Archivcontoiret, hvorimod man ansaae dette for- nødent i Expeditionscontoiret; derfor hedder det i Forestillingen om den Forandring, man ind- stiller, at det maa være ønskeligt, at Archivets underordnede Personale for Fremtiden, i Lig- hed med hvad der finder Steb i Revisions- og Brandforsikringscontoirerne, med hvilke det nævnte Contoir forsaavidt nærmest kan sæt- tes i Klasse, holdes aldeles udenfor Rækken af Collegiets øvrige Embedsmænd. Det er det Hele. At der, fordi der i Forestillingen er nævnt dette „for saavidt“, hvorved kun siges, at naar Archivcontoiret skulde udsøndres fra Expeditionscontoiret, maatte det nærmest være at sætte i Klasse med Revisions- og Brandforsikringscontoirerne, derved skulde er- hverves en særlig Afgang for de ved Archiv- væsenet ansatte Embedsmænd til at gageres paa samme Maade som de ved Revisionen. Ansatte, vil være indlysende, ikke forholder sig rigtigt. Der er saaledes ikke nogen som helst særlig Grund tilstede, der kan tale for den Embeds- mand, til hvem der ved det omtalte Endrings- forslag er taget Hensyn. Derimod er der vist al Tøie til at gaae ind paa at forhøje det Beløb, hvortil Gagen for Fuldmægtigene kan stige til 1200 Rbd., af den samme Grund, som gjorde sig gjældende ved Fastsettelsen af Løn- ningerne for Revisorerne, nemlig at der er langt mindre Afgang til Forslyttelse og Forfremmelse for de ved Archivet ansatte Personer, end for dem, der arbeide i Expeditionscontoiret.